

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **M. H.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 27. 11. 2017, č. j. 155530/2015/KUSK-DOP/POS,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 1. 9. 2015,

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

č. j. MKH/055966/2015/JAN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 268/2015 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobkyně a byl potvrzen záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 16. 2. 2015.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítala, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V odvolání přitom napadala způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jejího bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobkyně dovozuje z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jejichž stejnopisy připojila k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobkyně za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobkyně dále brojila proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku projednaném v blokovém, resp. příkazním řízení. Dle žalobkyně nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobkyně připustila specifickou rozvahodu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jejího názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobkynina podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělila souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Žalobkyně dále namítala nedostatky pokutových bloků ze dne 13. 7. 2013, 4. 6. 2014, 7. 10. 2014, 20. 11. 2014 a 16. 2. 2015. Z pokutového bloku musí být dle žalobkyně patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobkyně nepovažovala specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které bylo popsáno slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobkyně tohoto přestupku dopustila za jízdy jako řidič vozidla, a nikoli jako spolujezdec. Stejně tak nepostačí pro popis porušení povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu obrat „*telefonování za jízdy aj.*“, protože řidič může telefonovat i prostřednictvím handsfree bez držení telefonu. Z pokutového bloku musí být zřejmé, zda byl přestupek spáchán na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „*dřívější přestupkový zákon*“). Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobkyně nepředstavují předmětné pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání

a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

5. Žalobkyně namítala též porušení principů dobré správy, protože žalovaný nepostupoval ve lhůtách stanovených zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. (dále jen „správní řád“).

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvedl, že žalobkyně v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně ani v odvolání nesdělila ve vztahu k pokutovým blokům žádné konkrétní námitky. Podala pouze blanketní odvolání, které doplnila o obvyklá tvrzení s tím, že napadala formality popisu skutků, bez uvedení konkrétního data spáchání přestupků. K tomu pouze tvrdila, že případá v úvahu nikoli zcela nemožná verze, že se uvedeného jednání dopustil někdo jiný než ona. Nepředložila o tom však žádný důkaz. Žalovaný zdůraznil, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Žalovaný naopak nebyl oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná. O případné zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) si žalovaný nebyl oprávněn učinit vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem, a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je dle žalovaného zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují další řádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům. K žalobkyní vytýkaným formálním vadám pokutových bloků žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí, v němž správní orgán I. stupně pokutové bloky přezkoumal a shledal je způsobilými pro záznam bodů, a na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný vypořádal nekonkrétní odvolací námitky a dospěl k těmto závěrům. Klíčové je zejména to, že pokutový blok žalobkyně podepsala. S ohledem na výše uvedené argumenty žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný současně požádal o přiznání náhrady nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony s tím, že náhradu nákladů řízení zákon vylučuje jen v § 60 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a že v jednání žalobkyně v průběhu správního řízení lze spatřovat obstrukční jednání s cílem oddálit povinnost odevzdání řidičského průkazu.

IV. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobkyně se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělila, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasila (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit

z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

V. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

8. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
9. Správní orgán I. stupně dne 5. 3. 2015 žalobkyni doručil oznámení, že ke dni 16. 2. 2015 dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 11. 3. 2015 podala žalobkyně blíže nezdůvodněné námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak proti tomu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Následně správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobkyni o zahájení řízení v předmětné věci a vyžádal si kopie pokutových bloků souvisejících s jednotlivými oznámeními. Žalobkyně požádala o přerušení řízení, neboť podala podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 4. 6. 2014, čemuž bylo vyhověno usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 4. 5. 2015, jímž bylo přerušeno řízení na dobu 30 dnů ode dne doručení usnesení. Následně správní orgán I. stupně v řízení pokračoval, přičemž žalobkyně požádala o další přerušení správního řízení, jelikož podala podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 16. 2. 2015. Této žádosti však správní orgán I. stupně již nevyhověl.
10. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku:
11. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení Městec Králové (dále jen „policejní orgán Městec Králové“) ze dne 15. 7. 2013 žalobkyně dne 13. 7. 2013 porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
12. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kutná Hora (dále jen „policejní orgán Kutná Hora“), ze dne 4. 6. 2014 žalobkyně téhož dne porušila § 6 odst. 1 písm. a) a § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem a neměla za jízdy rozsvícena obrysová světla a potkávací světla nebo světla pro denní svícení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
13. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kolín, (dále jen „policejní orgán Kolín“) ze dne 14. 10. 2014 žalobkyně dne 7. 10. 2014 porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
14. Podle oznámení policejního orgánu Kolín ze dne 21. 11. 2014 žalobkyně dne 20. 11. 2014 porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h. Přílohou je též příslušný pokutový blok.

15. Podle oznámení policejního orgánu Kutná Hora ze dne 17. 2. 2015 žalobkyně dne 16. 2. 2015 porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
16. Součástí spisového materiálu je i výpis z bodového hodnocení řidiče. Z něj vyplývá, že za přestupky ze dne 13. 7. 2013 a 4. 6. 2014 byly žalobkyni zaznamenány 2 x 3 body, tj. 6 bodů. Za přestupky ze dne 7. 10. 2017, 20. 11. 2014 a 16. 2. 2015 byly žalobkyni zaznamenány 3 x 2 body, tj. 6 bodů. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 16. 2. 2015, žalobkyně dosáhla celkem 12 bodů.
17. Prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobkyně zamítnuty a současně byly potvrzeny záznamy provedené na základě spáchaných přestupků. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně shrnul dosavadní průběh námitkového řízení a uvedl, že při rozhodování vycházel z oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a z ověřených kopií pokutových bloků. Všech pět kopií pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal, posléze posoudil a shledal, že korespondují s oznámeními policejních orgánů, a jsou tak způsobilými k provedení předmětných záznamů do evidenční karty žalobkyně. Z obsahu pokutových bloků dovodil, jaké přestupkové jednání bylo žalobkyni kladeno za vinu, jaká byla právní kvalifikace přestupku a kdy a kde ho žalobkyně spáchala, a proto dospěl k závěru, že žalobkyně skutečně dosáhla ke dni 16. 2. 2015 v bodovém hodnocení řidiče počtu 12 bodů.
18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala mj. tím, že se správní orgán I. stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem věci a nezajistil veškeré způsobilé podklady pro vydání rozhodnutí ve věci záznamů v bodovém hodnocení řidiče: oznámení od Policie ČR nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad, a dokazování tak mělo být prováděno rovněž prvotními doklady, tj. pokutovými bloky. V řízení se nepodařilo postavit najisto, že přestupky spáchala právě žalobkyně, neboť stále existuje nikoli zcela nemožná verze, že přestupky spáchal někdo jiný než právě ona. Pokutové bloky pak musí být řádně vyplněny a musí v nich být jasně uvedeno místo spáchání přestupku, jiné rozhodné skutečnosti a popis přestupku odpovídající příloze zákona o silničním provozu. Popis „R“ či „nepřipoután BP“ neodpovídá této příloze. Správní orgány jsou navíc v souladu se zásadou právní jistoty povinny posuzovat stejné případy stejně. V tomto směru žalobkyně odkázala na obdobné zrušující rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.
19. Dne 27. 11. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zejména uvedl, že neshledal žádné procesní vady zakládající případnou nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně si opatřil veškeré relevantní podklady pro vydání rozhodnutí, a spolehlivě tak zjistil skutkový stav věci. Z jednotlivých oznámení o uložení pokuty je zřejmé, že skutečnosti rozhodné pro zápis odpovídajícího počtu bodů jsou zcela totožné s těmi, které jsou uvedeny v pokutových blocích. Z pokutových bloků je seznatelné, že pokuty byly uloženy právě žalobkyni, a to za přestupky, jejichž skutkové podstaty naplnila protiprávními jednáními podléhajícími bodovému hodnocení. Správní orgán I. stupně správně shledal podklady pro záznam bodů za vypovídající a zákonné, schopné nést důkazní hodnotu pro záznam bodů v evidenční

kartě řidiče. Předmětný počet 12 bodů byl žalobkyni zaznamenán v souladu s přílohou zákona o silničním provozu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

20. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
21. Předně je třeba zdůraznit, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocně ukončená. Námitkové řízení proti záznamu bodů v registru řidičů přitom nemá charakter dozorčího či mimořádného opraveného prostředku (jako např. přezkumné řízení dle § 94 a násl. správního řádu, nebo obnova řízení dle § 100 a násl. správního řádu). Z tohoto důvodu žalobkyně nemůže s úspěchem namítat, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda body připsané řidiči do jeho evidence byly zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16, všechny zde uváděné rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Správní orgán I. stupně tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (k této povinnosti srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky nezbytné náležitosti a zda byl žalobkyni započten správný počet bodů.
22. Náležitosti pokutového bloku byly v době spáchání předmětných přestupků stanoveny v § 85 dřívějšího přestupkového zákona. Podle odst. 4 tohoto ustanovení byla oprávněná osoba povinna na pokutovém bloku vyznačit komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 téhož ustanovení, nemohl-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydal se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdil. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později ve stanovené lhůtě) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí bylo v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání byly vepsány do pokutového bloku vydaného ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 dřívějšího přestupkového zákona) přímo na místě. Judikatura potvrdila, že v blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39). Nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče, nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být

podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013–58, řešící otázku chybně uvedeného data na pokutovém bloku).

23. Klíčovou náležitostí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Tento výklad opět potvrdila judikatura, kdy například Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 [dřívějšího přestupkového zákona]. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevil v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“
24. Dne 1. 7. 2017 sice nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Tento právní předpis se však na jednotlivá řízení o přestupcích pravomocně skončená před nabytím jeho účinnosti nevztahoval (což se týká i přestupků žalobkyně) a navíc nic zásadního na výše popsanych principech, vyjma užívané terminologie, nezměnil.
25. S ohledem na výše uvedené nemůže žalobkyně úspěšně namítat, že žalovaný nevypořádal její odvolací námitky a že se odmítl zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků použitých pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Jak bylo konstatováno v rámci reprodukce správního spisu, již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal rozhodné pokutové bloky, přičemž k jejich náležitostem se i žalovaný v napadeném rozhodnutí obecně (vzhledem k chybějící konkrétní odvolací argumentaci v tomto směru) vyjádřil v tom smyslu, že obsahují veškeré obligatorní náležitosti stanovené dřívějším přestupkovým zákonem, a lze tak na jejich základě provést záznam bodů do evidenční karty řidiče (viz str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí). Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil, a to způsobem odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce žalobkyně. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobkyně. Vyhodnocení odvolacích námitek jako nedůvodných nelze zaměňovat s opomenutím jejich vypořádání. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl rovněž v souladu se závěry shora uvedené judikatury. Co do rozsahu přezkumu (nikoliv tedy co do věcného posouzení) nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobkyně ilustrovala přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Námitka žalobkyně brojící proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je proto nedůvodná.
26. Soud se dále zaměřil na vypořádání námitky nezpůsobilosti jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Jelikož žalobkyně namítala, že z předmětných pokutových bloků není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobkyně porušila, zda byly naplněny všechny znaky

skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo, zaměřil se soud na přezkum žalobkyní zmíněných pokutových bloků. V rozsahu tohoto přezkumu soud neshledal důvod odchytil se od výkladu Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, v němž bylo uvedeno: „Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. [dřívějšího přestupkového zákona]. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. v určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a [dřívějšího přestupkového zákona], který stanoví porušenou povinnost.“ V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobkyní zmiňovaných pokutových bloků:

27. Pokutový blok ze dne 13. 7. 2013 (připojený k oznámení policejního orgánu Městec Králové ze dne 15. 7. 2013) obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „13. 7. 2013 v 14:30 hodin v Městci Králové u ZŠ Slovec jako řidička nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem §6/1a) z. č. 361/2000 Sb. OA RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč a podpis přestupce. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobkyně dne 13. 7. 2013 porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidička osobního automobilu registrační značky X téhož dne v čase 14:30 h v obci Městec Králové u ZŠ Slovec nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen slovy „neužila bp“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobkyně dopustila. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně bližšího určení vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobkyně: S ohledem na identifikaci žalobkyně klíčovými osobními údaji včetně čísla jejího občanského průkazu a na její podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než ona. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
28. Pokutový blok ze dne 4. 6. 2014 (připojený k oznámení policejního orgánu Kutná Hora z téhož dne) obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště),

popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „4. 6. 2014 v 8:40 hod. Kutná Hora Pod Sady RZ X § 32/1 z. č. 361/2000 Sb; 6/1a z. č. 361/2000 Sb. nesvítil světly pro denní svícení, není za jízdy připoutaná“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobkyně dne 4. 6. 2014 porušila § 6 odst. 1 písm. a) a § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako řidička automobilu registrační značky X téhož dne v čase 8:40 h v obci Kutná Hora v ulici Pod Sady nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem a neměla za jízdy rozsvícena světla pro denní svícení, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen slovem „pásy“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobkyně dopustila. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně bližšího určení vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobkyně: S ohledem na identifikaci žalobkyně klíčovými osobními údaji včetně čísla jejího řidičského průkazu a na její podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než ona. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

29. Pokutový blok ze dne 7. 10. 2014 (připojený k oznámení policejního orgánu Kolín ze dne 14. 10. 2014) obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „v 13:25 hod, 7. 10. 2014 sil. č. II/328 odb. Ohaře řidička porušila ust. § 18/3 zč. 361/2000 Sb překročila dovol. rychl. mimo obec 90/110/106 km/h RZ X (červené)“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobkyně dne 7. 10. 2014 porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu neboť jako řidička automobilu registrační značky X téhož dne v čase 13:25 h na silnici č. II-328 u odbočky na Ohaře překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen slovem „rychlost“ a přestupek by byl právně kvalifikován jako „§18/4 z.č. 361/2000 sb“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobkyně dopustila. Označení místa spáchání přestupku číslem silnice včetně bližšího určení, na níž k protiprávnímu jednání došlo, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobkyně: s přihlédnutím k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h, a údajům v ustálené zkratce o naměřené rychlosti 110 km/h v místě s maximální povolenou rychlostí 90 km/h, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 106 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobkyně. S ohledem na identifikaci žalobkyně klíčovými osobními údaji včetně čísla jejího řidičského i občanského průkazu a na její podpis pod pokutovým blokem lze prakticky

vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než ona. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

30. Pokutový blok ze dne 20. 11. 2014 (připojený k oznámení policejního orgánu Kolín ze dne 21. 11. 2014) obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „20. 11. 2014 v 8:32 hod sil. č. 328 odb. na Ohaře řidička porušila ust. § 18/3 zč. 361/2000 Sb překročila dovol. rychl. mimo obec 90/109/105 km/h RZ: X červená“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 400 Kč a podpis přestupce. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobkyně dne 20. 11. 2014 porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť jako řidička automobilu registrační značky X téhož dne v čase 8:32 h na silnici č. 328 u odbočky na Ohaře překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkou „RJ“ a přestupek by byl právně kvalifikován jako „§18/4 z.č. 361/2000 sb“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobkyně dopustila. Označení místa spáchání přestupku číslem silnice včetně bližšího určení jejího úseku, na němž k protiprávnímu jednání došlo, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobkyně: s přihlédnutím k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h, a údajům v ustálené zkratce o naměřené rychlosti 109 km/h v místě s maximální povolenou rychlostí 90 km/h, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 105 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobkyně. S ohledem na identifikaci žalobkyně klíčovými osobními údaji včetně čísla jejího řidičského i občanského průkazu a na její podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než ona. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
31. Pokutový blok ze dne 16. 2. 2015 (připojený k oznámení policejního orgánu Kutná Hora ze dne 17. 2. 2015) obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1/f/1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „16. 2. 2015, 8:05 hodin, Kutná Hora, ul. Lorecká, § 7/1/c z. č. 361/2000 Sb za jízdy používala mobilní telefon RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobkyně dne 16. 2. 2015 porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť jako řidička automobilu registrační značky X téhož dne v čase 8:05 h v obci Kutná Hora v ulici Lorecká používala za jízdy mobilní telefon, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán pouze slovem „telefon“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f/1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobkyně dopustila. Označení

místa spáchání přestupku konkrétní obcí a ulicí vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobkyně: S ohledem na identifikaci žalobkyně klíčovými osobními údaji včetně čísla jejího řidičského průkazu a na její podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než ona. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

32. Ve vztahu k otázce formálních a obsahových náležitostí pokutových bloků v žalobě často zaznívala fráze „na soukromém pozemku či pozemní komunikaci“, která je však žalobním textu uváděna poněkud nejasně. Z kontextu lze usuzovat, že žalobkyně patrně měla na mysli, že není zřejmé, zda k určitému přestupku nedošlo na pozemku odlišném od pozemní komunikace. Jak soud uvedl ve vztahu ke všem pokutovým blokům (viz výše), vzhledem k identifikaci místa spáchání přestupku uvedením názvu obce a názvu ulice nemůže být pochyb o tom, že pozemek byl spáchán v místě majícím status pozemní komunikace, přičemž z hlediska identifikace inkriminovaného jednání není podstatné, o jakou konkrétní kategorii pozemní komunikace se jednalo ve smyslu § 2 odst. 2 zákona č. 13/1997, o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 268/2015 Sb. (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Pro kvalifikaci skutku spáchaného na pozemní komunikaci rovněž není rozhodné, kdo byl vlastníkem pozemku, na němž se dotčená pozemní komunikace nacházela, neboť z hlediska pravidel provozu na pozemních komunikacích není rozhodující vlastnický režim dané pozemní komunikace či pozemku pod ní (srov. § 9 až § 11 zákona o pozemních komunikacích).
33. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
34. Co se týká žalobkyní předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, tak těmi žalovaný nebyl při svém rozhodování nikterak vázán. Praxe jednoho krajského úřadu může být pro jiný krajský úřad nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobkyní lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
35. Zcela nad rámec výše uvedeného se nelze nepozastavit nad obsahem žalobkyní předkládaných rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Soud po zběžném seznámení se s obsahem těchto rozhodnutí musí poznamenat, že pokutové bloky byly v uvedených rozhodnutích hodnoceny silně formalisticky. Dle soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace (tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39). Toto však soud poznamenává pouze jako *obiter dictum*, neboť Krajskému soudu v Praze nepřísluší žalobkyní předkládaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jakkoli přezkoumávat.

36. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutového bloku žalobkyně aprobovala jeho správnost a dala souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobkyně v tomto postupu spatřuje snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na sebe. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobkyně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81). Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsala-li žalobkyně pokutový blok, přestože měla údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže její později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku.
37. Posledním žalobním bodem pak žalobkyně namítá porušení principů dobré správy v důsledku toho, že žalovaný nepostupoval v souladu se lhůtami, které mu pro rozhodování stanoví správní řád.
38. Soud dává žalobkyni za pravdu, že žalovaný nedodržel lhůtu stanovenou v § 71 správního řádu, a porušil tak ustanovení § 90 odst. 6 správního řádu, aniž by bylo ze správního spisu zřejmé, proč k nedodržení lhůty došlo, avšak samo nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, protože nemá vliv na zákonnost jeho výroku. Právní řád v souvislosti s nečinností správních orgánů nabízí zvláštní prostředky ochrany, které mohla žalobkyně využít, pokud se cítila nadměrnou délkou odvolacího řízení dotčena. Ani tento žalobní bod proto soud nevyhodnotil jako důvodný.
39. Soud v závěru ještě dodává, že žalobkyní podaná žaloba obsahovala v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Nejen že žalobní body žalobkyně vymezila velmi obecně, ale často ani neměly podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Soudu je známo, že zástupce žalobkyně používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

VII. Závěr a náklady řízení

40. S ohledem na výše uvedené soud dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
41. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Pokud jde o žádost procesně úspěšného žalovaného o přiznání náhrady nákladů řízení, pak soud odkazuje na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, podle něhož žalované správní orgány mají právo pouze na náhradu vynaložených nákladů, které přesahují jejich běžnou úřední činnost, jinak se náhrada nákladů procesně úspěšnému žalovanému správnímu orgánu zásadně nepřiznává. V nyní posuzované věci žalovaný předložil vyjádření k žalobě a zaslal správní spis, což rozhodně nelze považovat za úkony, jež by vybočovaly z běžné úřední činnosti (do níž spadá i obhajoba vlastního rozhodnutí před správním soudem) a s nimiž by byly spojeny mimořádné náklady. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu